

17/02/2026

Ημερίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Μεσσηνίας με Θέμα «Η Ελληνική Γλώσσα ως Οικουμενική Αξία»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεσσηνίας](#)

Με την συμμετοχή πλήθους κληρικών, εκπαιδευτικών και μαθητών, πραγματοποιήθηκε, το πρωί της Τρίτης 17 Φεβρουαρίου 2026, στο Πνευματικό Κέντρο Καλαμάτας, η Επιστημονική Ημερίδα, με τίτλο: «“Την γλώσσα μου έδωσαν Ελληνική” - Η [Ελληνική Γλώσσα](#) ως Οικουμενική Αξία», η οποία διοργανώθηκε από την η [Ιερά Μητρόπολη Μεσσηνίας](#) και την Περιφερειακή Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Πελοποννήσου.

Η Ημερίδα πραγματοποιήθηκε με αφορμή τον ορισμό της 9ης Φεβρουαρίου, από την UNESCO, ως Παγκόσμιας Ημέρας Ελληνικής Γλώσσας και στόχο είχε την ανάδειξη της οικουμενικής ακτινοβολίας της ελληνικής γλώσσας, της διαχρονικής και παγκόσμιας συμβολής της στον πολιτισμό, τη φιλοσοφία και την επιστήμη και του θεμελιώδους ρόλου που αυτή διαδραμάτισε ανά τους αιώνες.

Την έναρξη των εργασιών της Ημερίδας κήρυξε, εκπροσωπώντας τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο, ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως, Αρχιμανδρίτης Φίλιππος Χαμαργιάς, ο οποίος ανέγνωσε και το μήνυμά του, αφού πρώτα προέτρεψε τους παρευρισκόμενους να τηρήσουν ενός λεπτού σιγής, στη μνήμη της Μεγάλης Ελληνίδας, Ιστορικού και Βυζαντινολόγου Ελένης Γλύκατζη - Αρβελέρ, η οποία ήταν ίσως η μεγαλύτερη πρέσβειρα της Ελληνικής Γλώσσας και Ιστορίας σε όλον τον Κόσμο.

Μετά τους σύντομους χαιρετισμούς του Αντιπεριφερειάρχη Μεσσηνίας κ. Στάθη Αναστασόπουλου και του Διευθυντή της Περιφερειακής Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Πελοποννήσου κ. Δημ. Οικονομόπουλου, ακολούθησαν οι εισηγήσεις των προσκεκλημένων ομιλητών, με πρώτη την εισήγηση του κ. Γεωργίου Κουμουτσάκου, Πρέσβη - Μόνιμου Αντιπροσώπου της Ελλάδας στην UNESCO, με θέμα "Η παγκόσμια αναγνώριση της γλώσσας μας. Η διπλωματική πτυχή και η επόμενη μέρα", η οποία καθήλωσε το ακροατήριο.

Στη συνέχεια ακολούθησε η εισήγηση του κ. Ανδρέα Μαρκαντωνάτου, Καθηγητή του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, με θέμα “Η Ελληνική Γλώσσα. Από τη μνήμη της ανθρωπότητας στο ήθος του μέλλοντος”, δίνοντας το πανεπιστημιακό πρόσημα στη βαρύτητα και αξία του θέματος. Τελευταία παρουσιάστηκε η εισήγηση του κ. Ιωάννη Σόλαρη, Τακτικού Επόπτη Ποιότητας Εκπαίδευσης ΔΔΕ Μεσσηνίας, Συμβούλου Εκπαίδευσης Φιλολόγων Μεσσηνίας, με θέμα “Λόγος και Μάθηση: Η Ελληνική Γλώσσα ως θεμέλιο της σύγχρονης γνώσης και εκπαίδευσης”, η οποία έθεσε τους προβληματισμούς και την αγωνία των εκπαιδευτικών της Μέσης Εκπαίδευσης για το μέλλον της Ελληνικής Γλώσσας.

Μετά το πέρας των εισηγήσεων ακολούθησαν ερωτήσεις και τοποθετήσεις από το κοινό και εποικοδομητικός διάλογος και εκλήθη ο Πρωτοσύγκελλος να κλείσει τις εργασίες της Ημερίδας, ο οποίος αφού συνεχάρη τους εισηγητές για τις εμπειριστατωμένες ομιλίες τους, εξέφρασε, για μια ακόμη φορά τις ευχαριστίες του Σεβασμιωτάτου προς αυτούς, αλλά και προς τους παριστάμενους εκπροσώπους των τοπικών αρχών, τον κ. Αντιπεριφερειάρχη, τον εκπρόσωπο του Δημάρχου Καλαμάτας και Πρόεδρο του Δημ. Συμβουλίου κ. Αναστ. Ηλιόπουλο, τους διευθυντές Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Μεσσηνίας κ. Θεοφανία Σιούτη και κ. Ιωάννη Φραγκή, καθώς και τον Επιχειρηματία κ. Ευστάθιο Καρέλια.

Αναλυτικά το μήνυμα του Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου:

«Τή γλῶσσα μου ἔδωσαν Ἑλληνική» (Ὁδ. Ἐλύτης, Ἄξιον ἔστιν, 1959)

Ἡ 9η Φεβρουαρίου ὀρίστηκε ἀπό τό Ἐκτελεστικό Συμβούλιο τῆς UNESCO, ὕστερα ἀπό τήν πρωτοβουλία τοῦ Μονίμου Ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος στήν UNESCO κ. Γεωργίου Κουμουτσάκου, ὡς ἡ «Παγκόσμια Ἡμέρα Ἑλληνικῆς Γλώσσας».

Ἡ ἀπόφαση αὐτή ἐπιβεβαιώνει ὄχι μόνο τόν σεβασμό στήν διαχρονία τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας, ὡς φορέα πολιτισμοῦ, κιβωτοῦ ἀξιῶν καί ὄργανο ἔκφρασης, δημιουργίας καί συνεννόησης ἀλλά διατρανώνει καί τήν οἰκουμενικότητά τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας στήν πολιτιστική κληρονομιά τῆς ἀνθρωπότητας.

40 αἰῶνες προφορικῆς παράδοσης καί 35 αἰῶνες γραπτῆς «ἡ ἑλληνική γλῶσσα δέν ἔπαψε ποτέ νά ὀμιλεῖται..., χωρίς ποτέ νά ὑπάρξει κενό» (Γ. Σεφέρης).

Ἡ Ἑλληνική Γλῶσσα, ὡς «πρωτογλῶσσα» και μητέρα ἄλλων γλωσσῶν, μέ «σπερματικό-γονιμοποιητικό» ρόλο καί διαχρονική πορεία, ἔχει προσφέρει τά μέγιστα στή διαμόρφωση τοῦ ἐπιστημονικοῦ λεξιλογίου, στήν ἔκφραση τῆς τέχνης στήν λογοτεχνία, στήν εὐαγγελική- βιβλική παράδοση και στήν γραμματολογία, ἐκκλησιαστική καί θύραθεν.

Ἱστορικά ἡ Ἑλληνική Γλῶσσα κατέχει καίρια θέση στή γλωσσική ἔκφραση καί διατύπωση θεμελιωδῶν ἐννοιῶν καί λέξεων τῆς εὐρωπαϊκῆς καί τῆς εὐρύτερης διανόησης, μέ ἐκφράσεις οἱ ὁποῖες ἀποδεικνύουν ὅτι προέρχονται ἀπό τήν πρόσληψη λέξεων, ὄρων καί ἐννοιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Γλῶσσας.

Ἐξαιτίας αὐτῆς τῆς πρόσληψης ἡ Ἑλληνική Γλῶσσα διαχρονικά καί οἰκουμενικά παραμένει ἀνεξάντλητη πηγή τῆς διεθνοῦς ἐπιστημονικῆς ὀρολογίας στήν ἰατρική, στά μαθηματικά, στή φυσική, στή χημεία, στή μηχανική, στήν ἀστρονομία, στήν κβαντομηχανική, στή θεολογία, στή φιλοσοφία, στίς ἀνθρωπιστικές καί κοινωνικές ἐπιστήμες.

Ὁ Ἑλληνας φιλοσοφικός λόγος καί οἱ διαχρονικές ἀξίες τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐξάλλου εἶναι ἡ βάση, πάνω στήν ὁποία στηρίχθηκε καί ἀναπτύχθηκε καί ἡ φιλοσοφία τῆς Δύσης καί διατυπώθηκαν οἱ ἀρχές τῶν σύγχρονων κοινωνικῶν καί οὐμανιστικῶν κινήματων.

Ὁλόκληρος ὁ Δυτικός Πολιτισμός στηρίζεται σέ λέξεις καί ὄρους τούς ὁποίους δανείστηκε ἀπό τήν Ἑλλάδα, τόσο γλωσσικά, ὅσο καί πολιτισμικά. Εἶναι χαρακτηριστική ἡ διαπίστωση ὅτι «ἂν ἡ Ἑλλάδα ζητοῦσε πίσω τίς λέξεις πού ἔχει δανείσει στόν Δυτικό Πολιτισμό, αὐτός θά εἶχε καταρρεύσει» (Ἀκαδημαϊκός Jacqueline de Romilly).

Γιά ὅλους αὐτούς τούς λόγους ἡ Ἑλληνική Γλῶσσα ἀπολαμβάνει «ἀξίως καί δικαίως» τῆς παγκόσμιας ἀναγνώρισης, προβολῆς καί τιμῆς.

Ὅμως ἐξαιτίας αὐτῆς τῆς τιμῆς, τῆς ἀξίας καί τῆς προσφορᾶς ὁ ἐπετειακός αὐτός ἔορτασμός δέν πρέπει νά ἀποτελέσει μόνο μία ἀπλή ἀνάμνηση ἢ ἐπισήμανση. Πρέπει ἀπαραίτητα καί ἐπιτακτικά νά ἀποτελέσει τήν ἀφορμή ὡστε ἡ Ἑλληνική Γλῶσσα νά μήν κινδυνεύει ἀπό τήν περιθωριοποίηση, τήν ἐγκατάλειψη καί τήν κακοποίηση, τόσο στήν ἐκπαίδευση ὅσο καί στή γενικότερη νεοελληνική πραγματικότητα.

Ἐάν θέλουμε πραγματικά νά εἴμαστε ἀληθινοί Εὐρωπαῖοι, θά πρέπει νά διασώσουμε καί νά προστατεύσουμε τήν Ἑλληνική Γλῶσσα πρώτιστα στήν πρωτοβάθμια καί δευτεροβάθμια ἐκπαίδευση, γιατί δέν μπορεῖ ὁ «λειτουργικός ἀναλφαβητισμός» νά χαρακτηρίζει τά νέα παιδιά, ἐπιβεβαιώνοντας τήν ἀδυναμία ἐπαρκοῦς κατανόησης τοῦ γραπτοῦ καί προφορικοῦ ἑλληνος λόγου, μέ συνέπειες τήν δυσκολία στή

σκέψη, στην έκφραση, στην επικοινωνία, στην όρθή κρίση, επιλογή και αντίληψη.

Δέν μπορεί ή Έλληνική Γλώσσα και ό Έλληνικός Πολιτισμός νά άνθοϋν στη Κίνα, στην Ίαπωνία, στόν Καναδά, στην Άμερική και στά Εϋρωπαϊκά Πανεπιστήμια και νά συζητοϋμε σήμερα στό εκπαιδευτικό γίγνεσθαι εάν χρειάζονται αναβάθμιση οί ανθρωπιστικές σπουδές στά Πανεπιστήμια τής Πατρίδος μας, όπου επιβεβαιώνεται επιστημονικά και έρευνητικά ή διαχρονία τής Έλληνικής Γλώσσας και άποδεικνύεται ιστορικά ή δυναμικότητα και δημιουργικότητάς της.

Άνάλογη εύαισθησία και προσοχή θά πρέπει νά επιδείξουμε και για τήν προβολή και ένίσχυση τής Έλληνικής Γλώσσας στην Έλληνική Όμογένεια. Η Έλληνική Γλώσσα άποτελεϊ τό διακριτικό γνώρισμά μας στην πολυγλωσσία και πολιτισμικότητα ένϋ μαζί μέ τήν ιστορία, τήν γεωγραφία και τόν χριστιανισμό άποτελεϊ τήν έγκύστωση σέ ό,τι χαρακτηρίζουμε ως Έλληνικό Πολιτισμό.

Τά προβλήματα έπιβίωσης τής Έλληνικής Γλώσσας δέν έπιλύονται μόνο μέ νομοθετικές ρυθμίσεις αλλά μέ τήν προστασία τήν προβολή, τήν συνεχή άξιοποίηση και τήν δημιουργική έκμετάλλευσή της, δηλαδή ως σεβασμό στην ιστορία και αναγνώριση τής προσφοράς της στό σήμερα και τής συμβολής της στην ανάπτυξη, τήν πρόοδο και τήν ισόρροπη εϋημερία τής έλληνικής κοινωνίας και τών πολιτών Της.

Η παροϋσα λοιπόν Ημερίδα προσβλέπει στην εύαισθητοποίηση και τήν άφύπνισή μας στό συγκεκριμένο ζήτημα, εάν θέλουμε νά εΐμαστε συνεπείς μέ ό,τι κληρονομήσαμε και τό όποιο καλούμεθα νά κληροδοτήσουμε στις έπερχόμενες γενεές τών Έλλήνων και τών Εϋρωπαϊών Πολιτών.

Γιά τόν λόγο αυτό εύχαριστώ πολύ τόν Μόνιμο Άντιπρόσωπο τής Ελλάδος στην UNESCO Έντιμότατο κ. Γεώργιο Κουμουτσάκο, για τήν συμβολή του και τήν συμμετοχή του, παρά τον φόρτο τών υποχρεώσεών του, ως έπίσης και τούς δύο Όμιλητές, τόν Έλλογιμώτατο Καθηγητή τοϋ Πανεπιστημίου Πελοποννήσου κ. Άνδρέα Μαρκαντωνάτο και τόν Δρ. Ίωάννη Σόλαρη.

Ίδιαιότερες εύχαριστίες όφείλω στους Έκπαιδευτικούς και στους Κληρικούς τής Ίερᾶς Μητροπόλεως για τήν σημερινή τους παρουσία αλλά και όλους όσοι συμμετέχουν και παρίστανται..

Γιά τήν ὀργάνωση τῆς παρούσης Ἡμερίδας, συνεργάστηκαν ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας Ἀρχιμ. Φίλιππος Χαμαργιάς καί ἡ Περιφερειακή Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας καί Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης μέ ἐπικεφαλῆς τόν κ. Δημήτρη Οἰκονομόπουλο, τούς ὁποίους καί συγχαίρω καί τούς εὐχαριστῶ.

